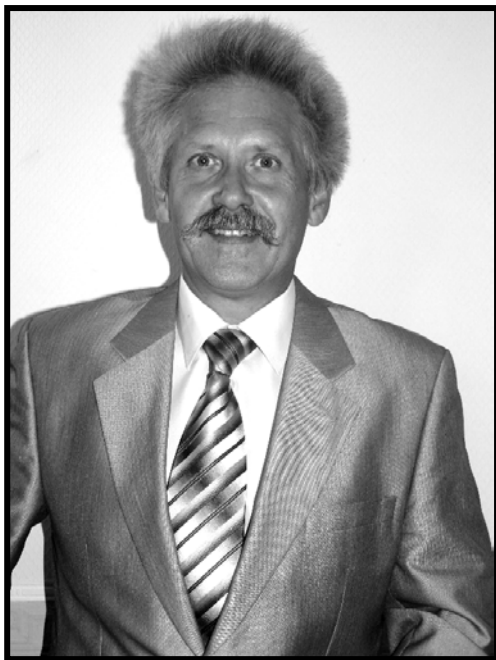

НЕОРДИНАРНА ОСОБИСТІТЬ, ЗАКОХАНА В ТВАРИННИЦТВО

(світлій пам'яті І. В. Гузєва)

11 січня 2018 року виповнилося б 55 років з дня народження Гузєву Ігорю Вікторовичу – талановитому, неординарному вченому в галузі тваринництва, чий життєвий шлях був яскравою зіркою, яка летіла вперед і наповнювала теплом душі оточуючих.

Ігор Вікторович – людина великої душі, коректний, завжди доброзичливий чоловік, ерудований, цілеспрямований і талановитий науковець, щирий друг, відданий чоловік, люблячий батько, гарний керівник...

Його життя, таке коротке, але яскраве, було присвячено ідеї зробити тваринництво і зоотехнічну науку України конкурентоспроможними, забезпечити споживачів якісною, дешевою продукцією тваринництва. Мабуть саме тому, як генератор ідей, він постійно знаходився в русі, надихаючи колег, рідних, знайомих, представників різних урядових і неурядових організацій до дій, які обов'язково мали позитивне рішення. Він завжди кудись поспішав, постійно посміхався і працював, не задумуючись, котра година доби. Його творчий шлях – це прекрасний приклад служіння народу, постійна праця на благо країни, науки, галузі тваринництва, фанатична відданість своїй професії, добрий приклад молодим науковцям і не лише. Це приклад самовідданого служіння суспільству високоморальної людини. В ньому гармонійно поєднувалися риси порядності, доброзичливості, поваги до колег, уваги до кожного без виключення. Навіть дивно

зараз, як в Ігоря Вікторовича вистачало на це сил і енергії. Ймовірно на становлення його особистості в дитинстві вплинула родина та виховання в школі, а пізніше – навчання в одному з кращих закладів вищої освіти України – Національній аграрній академії. Вірогідно саме тоді йому були привиті любов до знань, братів наших менших – тварин, обґрунтування проблем на науковій основі, що в підсумку стало змістом його життя, якому він не зраджував ніколи. Вчений наголошував, що робота з тваринами – це завжди свіже повітря і позитивні емоції.

За свою наукову кар'єру Ігор Вікторович переймався проблемами галузі скотарства, розробляв із колегами програми розвитку м'ясного скотарства та виробництва яловичини, збереження генофонду і біорізноманіття сільськогосподарських тварин. Він не зупинявся в бажанні пізнавати щось нове, дуже багато їздив по Україні, Європі, світу і завжди привозив нові враження, ідеї, які втілював на благо науки і країни.

Вчений багато часу віддавав галузі м'ясного скотарства, і як один з оригінаторів створення галузі, оцінював тварин у господарствах, брав участь у роботі державної комісії по оцінці тварин на щорічних виставках у Києві, розробляв каталоги бугаїв-плідників м'ясних порід, рекомендованих для відтворення стад, Інструкції з бонітування та ведення племінного обліку великої рогатої худоби, методики оцінки худоби за типом тощо.

Розуміючи, що створення нових порід тварин неминуче приведе до знищення локальних, неконкурентоспроможних популяцій, він повністю зосередив свою увагу, знання і талант ученого на проблемі збереження біорізноманіття тварин у контексті Глобального Плану збереження біорізноманіття. Ученим систематизовано вимоги до збереження живих популяцій сільськогосподарських тварин з обмеженою чисельністю, запропоновано та частково впроваджено в життя науково-обґрунтовану методологію їх збереження. З 2008 року Ігор Вікторович був національним координатором з управління генетичними ресурсами України, представляв Україну в Європейському Регіональному координаційному Центрі з Генетичних ресурсів тварин при ФАО. І навіть перебуваючи в тяжкому стані, не зупиняв роботи над доповіддю про стан генетичних ресурсів сільськогосподарських тварин в Україні, щоб ця інформація була почута в світі.

ВТРАТИ НАУКИ

Ігор Вікторович був відданим чоловіком і люблячим батьком. Знаючи, що родина – це його надійний тил, він натхненно, допізна працював в Інституті розведення і генетики тварин, навіть забуваючи про необхідність харчування і згадував про це лише, коли діти чи дружина приносили йому харчі на роботу. Проте, не дивлячись на зайнятість, знаходив час зробити приємне дітям, дружині, батькам. Його високу культуру, ерудованість, етику спілкування з оточуючими, повагу до колег, друзів і близьких перейняли, а можливо, успадкували діти – син Максим та дочка Карина, які частково втілюють напрацювання батька в галузі тваринництва.

Він встиг виховати дітей, але не встиг побудувати будинок – і його дружина Марина Дмитрівна, батько Віктор Миколайович та діти наразі вважають за обов'язок завершити будівництво в пам'ять про батька. Нехай це здійсниться і душі Ігоря Вікторовича буде приємно, що він не даремно вкладав частинку своєї душі в дітей, ро-

дину, був гарним сином і надійним другом.

Колеги, друзі і близькі, які зібралися в Інституті розведення і генетики тварин ім. М. В. Зубця НААН 11 січня 2018 року, вшанувати пам'ять неординарного, видатного вченого Гузева Ігоря Вікторовича під час проведення всеукраїнського науково-практичного семінару «Селекційні та генетико-технологічні аспекти збереження біорізноманіття сільськогосподарських тварин», наголошували, що наука, яку він творив, зробить країну багатшою, а тваринництво – конкурентоспроможним.

Висловлюємо щирі співчуття його дружині Марині Дмитрівні, батьку – Віктору Миколайовичу, дітям і всім членам його родини, близьким і друзям, які були завжди поруч із ним і поділяли в рівній мірі радості і труднощі. Його творчий шлях і особисті риси створили йому належне – вічну пам'ять.

Ми будемо завжди пам'ятати його.

Директор Інституту розведення і генетики тварин ім. М. В. Зубця НААН Ю. П. Полупан,

завідувач кафедри розведення та генетики сільськогосподарських тварин Полтавської державної аграрної академії С. Л. Войтенко,

голова профспілкової організації Інституту розведення і генетики тварин ім. М. В. Зубця НААН Н. Л. Полупан